

udtrykkelig anført, at den fremdeles skal henhøre under Kjøbenhavns Magistrat under Indenrigsministeriets Tilsyn, og i § 10 er der anført en Grænse for den Unøjagtighed, der kan tilstedes i Maal- og Væjeredskaberne, naar det ikke sker i uvigtig Hensigt, uden at medføre Strafansvar. Da saaledes Sagen i Hovedsagen er afgjort i den Retning, at Meterstykket for Maal og Vægt med de Navne, der ere udgaaede fra Frankrig, skulde indføres her i Landet og efter en vis Mellemtid overgaa til udelukkende Brug, saa er der ikke Anledning til at gaa dybere ind paa Spørgsmaalet om de Fordele, der kunne være ved dette System eller de Vanskeligheder, der kunne være ved at indføre det. Sagen har som sagt allerede faaet sin Afgørelse, idet der er Kontinuitet i Rigsdagens Arbejder. Jeg skal kun gøre den aldeles forbigaaende Bemærkning med Hensyn til Forholdet i Udlandet, at da vort tidligere Maal- og Møntsystem bestod i dens fulde Udstrækning, var der en vis Overensstemmelse paa de forskellige Punkter, som gjorde, at den Hovedregning, der maatte finde Sted i den daglige Omsætning mellem Mand og Mand, fandt adskillig Lettelse. Rigsdaleren deltes i 96 Stilling og Marten i 16 Stilling, det var Tal, som kunde divideres med 2, 4, 8, 16. Med Hensyn til Maal og Vægt fandt der paa flere Punkter noget tilsvarende Sted, der som sagt i høj Grad lettede Handelen. Ved den Handel, der fandt Sted i Alenmaal, delte man Alenen — og man gør det for den Sags Skyld endnu — i halve Fjerdedele og Sektendedele, et Dispund havde 16 Pd. og en Tønde 8 Stæpper, kort sagt, paa mange Punkter var der visse Lettelser, som ogsaa altid bleve benyttede i den daglige Omsætning, men dette table man for største Delen ved Indførelsen af det ny Møntsystem. Paa den anden Side, naar man indfører Meterstykket med Tidelingen, vil man faa den samme tilvante Lettelse i Regningen tilbage og i den fulde Udstrækning. — Med Hensyn til Forholdet til Udlandet, som jo har særdeles Betydning, er det saaledes, at naar man tager Statistisk Tabelværk for sig, det sidst indkomne om Omsætningen, saa viser efter Gennemsnittet af Aarene 1885—89 Omsætningen med de Lande, hvor Meterstykket hersker, sig at have været 54 pCt., altsaa over Halvdelen af den hele Omsætning. Det er vel saa, at vi heldigvis have en meget betydelig Omsætning med England, som efter Gennemsnittet i de nævnte 5 Aar er lidt større end Omsætningen med Tyskland, for Delskiftet er den højere. Men den Ting, at

England ikke har Meterstykket, letter os ikke i vor Handel med England, idet man paa Grund af de helt forskellige Systemer der er for baade Maal og Vægt, saaledes som Forholdene nu ere, maa ved al Storhandel, for at gaa over til Detailhandel, omsætte fra engelsk Maal og Vægt til dansk Maal og Vægt, ligesom fra Meterlandenes Maal og Vægt til dansk Maal og Vægt, medens man, naar først Meterstykket er indført, slipper for en saadan Omsætning ved rigelig Halvdelen af vor Omsætning med Udlandet. Vi havde tidligere den samme Enhed for Maal og Vægt som Tyskland. Saaledes som Forholdene nu stille sig, vil Omsætningen med Meterlandene være 54 pCt. af den samlede Omsætning, med England og Nordamerika, som have et særligt System, 37 pCt., Resten med andre forskellige Lande.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Justeringen, som stod de 2 Ting imellem for 2 Aar siden, saa var der den Gang ikke noget Hjælpemiddel til egentlig at bedømme dette Spørgsmaals Omfang, saa man har Ret til at tænke, at det maaste ikke stod saa fuldstændig klart for dem, der da behandlede Sagen. Denne Mangel er imidlertid afhjulpen ved Forelæggelsen af det nærværende Lovforslag, hvortil der findes vedhæftet et Udkast til et Reglement om Justering af Maal og Vægts Ordning, der i 50 Paragraffer med stor Omhyggelighed behandler denne Sag. Der omhandles ligeledes de forskellige Arter af Maal, Længdemaal, Nummaal, Vægtlodder o. s. v., som maa anses fornødne for den daglige Omsætning. Det hele tyder paa, at det er ubearbejdet med stor Flid og nøje Sagkundskab. Vægtenes Bestaffenhed er ligeledes omhandlet, Takster for Justering o. s. v. Jeg tror, at den, der gør sig bekendt med dette Aktstykke, maa erkende, at det er altfor omfattende og altfor vidtløftigt til at optages i en Lov. Men ikke nok hermed. Nu paa Forhaand, har man jo tænkt sig, at de og de Maal vil det være nødvendigt at justere, men naar først Systemet er bragt til almindelig Brug, er det let at forudsæ, at der vil komme ikke saa Forandringer, man kunde ønske foretagne deri. Saadanne Forandringer kunne jo let foretages, saafremt det er overladt til kongelig Anordning og ministeriel Bestemmelse at træffe dem, men det vil være forbundet med alt for megen Vanskelighed, naar det skal være Genstand for Forhandling i Rigsdagen. I Henshold hertil skal jeg paa Udvalgets Vegne tilraade, at Landstinget bliver staaende ved den Afgørelsesmaade med Hensyn til Justeringen, som det senest har